

که از کوه فرود آید و از شوم داشتند **کوس** بالکس بر کمین بر هم نشسته و اصل هر چیز **کریال**
بالکس طبعه که از زمین است بافتن بوسه کراس بالفتح که بسی مشوب بدان **کریال** بالکس
و در نقطه بالافغانه و در خانه **کودوس** بالفتح که برک از استبان و اسخو انهای مفاصل
که در کازمانه چون در کف و زانوهای و کرده استخوان فقره میان هر دو نشانه
کوس بضم کاف و کاف و سکون را بنده و بفتح کاف و واد سکون فاسره ایست مانند
اجزای مندی اجود و کوبند و از خواص می است که در دم کزیده چون بخورد فی الحال بهر
کوس یعنی خرمایا و کوسه که بر یک توفان خشک کننده و بکوبند از جهت نه از سفر
کوس بالکس و **کلس** بالکس خوراکه آه و پیمان شدن او در آن و بالفتح و تشدید
نوع خاکروب **کوس** بالفتح خازن و فتن و بالفتح تشدید نوع سبزه ساره و بعضی گفته
خسته سبزه **کوس** بضم کاف در این سده های کاست و اندر نفس نرد و بر و نشانی است
فی ارتد و مشک را شده و زایا کننده هوس است و چون بسایند و در مینی دهنده عطر
و چشمه در روشن کند و روشن سبزه نژاده اما باین همه وضع تر است **کلیت** معابد
ترسایان جمع کنده **کوس** بالفتح سر زبر و بر سه پای رفتن ستور و بالفتح طبل بوس
بالفتح کوبانه و بدو قیل است **کوس** بالفتح زبری و زبر کشن و بالکس و بالفتح
و تشدید یا زبر کش **کوش** بالفتح کوسه تر و موهن صاحبش که کاشن بالکس جمع
کوش بالفتح خراسیدن و در هیچ نشدن در طلبه زری جهت خیال و عطا یافتن از کس
و تشدید نژاد ستور **کوش** بضم کاف و در مرغ عشق و در و میست که از آن کوسید
کوش بالفتح ناقص بشینها و نرم کردن سوره و تشدید **کاش** بالفتح و تشدید نوع امی که از آن
نشسته فرود کاشات بالفتح و تشدید **کوش** بالفتح کاف و کبر است که ستور نشخوار
چون معده مردم را و فرود نژاد خرد و حال مردم **کوش** آواز بوسه تالی جانکه فی لوز
نفس او و او را و از تشدید **کوش** بالفتح در سبک و کانی **مع الصاد کوی** بنویسند

مربک

مربک کج و حاجت موش کوبد بگیری که یا بعضی سبزه ها خوردند نه مطلق سبزه ها کوبد
گمان برده و کوشک موب کج **کمیص** لرزه و سجیدن بر خود **مع المناکریض**
آب فیل که ماده از لحم سبون اندازد و جنبه های و نوزد های لحم کمنه بالضم واحد
مع الطاد کشط بالفتح بوسه کشدن و جلان است مستور بر کفش و بر سینه
و برده برداشتن **مع الطاد کسط** بالفتح و تشدید ظاهر بنجایان و در زنده در آن
و تشدید کردن **کسط** بالکس حذر کردن و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی
نظ مرد سستی و تشیی **کسط** بالفتح و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی
و تشیی و تشیی و تشیی **کسط** بالفتح و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی
بالضم درون تشیی و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی
ایستاده و بار کس فی تشیی و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی
از جوی و تشیی **کسط** بالضم باجه کوسه و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی
اسبان و تشیی است که بان اسباب از افهم آرنده **کسط** بالضم اسخو ان چون سر دست
از طرف جعفر که آرزو از نذا سهل کوبند و کعبه اسخو ان بجلی نیز کوش **کسط** بالضم
که در کرد با تشیی اسبستان مویهای آویزان باشند که بر دست و پای اسب تشیی
بالای تشیی و تشیی در زون استمان ناقه را تشیی با تشیی و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی
کسط یعنی تشیی تشیی تشیی و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی
تجوید و تشیی و تشیی **کسط** کرفلی و تشیی تشیی و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی
کردن ستاره و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی
اسخو ان تشیی و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی
تجوید کاع و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی
مع الطاد کاف حرف معروف تشیی فابا زنده و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی و تشیی